

DOGADZANIE (1) *sb n*

G sg dogądzańiã.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde s.v. dogodzić.

Uleganie, ustępowanie komuś, liczenie się z kimś; accommodatio, gratificatio, indulgentia, morigeratio, obsequium Cn [komu]:

Szereg: »dogadzanie i ustępowanie«: Tãk y w Rzeczypośp: muśi ieden drugiemu wstępowãć/ y ieden drugiego znośiã. y bez tego dogadzãnia y wstępowãnia ieden drugiemu/ [...] zgodã byã nie może. SkarKazSej 676b.

Synonimy: folgowanie, ustępowanie.

Cf **DOGADZAĆ**

BZ